

fra Stege har faaet ved dette Forslag. Det er imidlertid ikke blot paa dette Punkt, at Tilliden til Ministeren er vokset ganske betydelig, siden vi havde vort Forslag til Behandling, ogsaa paa et andet og meget afgørende Punkt naar Ministeren i et ganske andet Forhold til de Herrer, der repræsenteres af det ærede Medlem fra Stege, end den Gang vort Forslag var under Forhandling. Jeg erindrer ærede Medlemmer om, at det ærede Medlem fra Stege som Hovedindvending mod vort Forslag fremhævede, at dette Forslag vilde give hele Afgørelsen i Indenrigsministerens Haand, Ministeren vilde blive, som det ærede Medlem sagde, en Enevoldsherre paa dette Omraade, og det ærede Medlem fra Stege sagde: Jeg vil lade ærede Medlemmer en lille Smule tænke paa Menigmands Selvstændighed her i Landet, naar den saaledes kommer til at ligge i Indenrigsministerens Hænde. Naar De nu vedtage dette Lovforslag og i et ganske andet Omfang lægge Menigmands Selvstændighed i Enevoldsherrens Hænde, saa vil jeg bede Dem tænke paa det ærede Medlem fra Stege, paa de Ord, han sagde om vort Forslag den Lørdag Aften. Det ærede Medlem fra Stege føjede til, at allerede dette Moment, allerede dette Hensyn viste, at vi Forslagsstillere bitterlig maatte have vidst, da vi indbragte vort Forslag her i Tinget, at dette Forslag var umuligt, allerede af den Grund maatte det være os bitterligt, at vort Forslag var umuligt. Her ligger et Forslag om Tillid til Ministeren, som gaar langt udover de Grænser, der kunde være Tale om efter vort Forslag, men det er ikke Forslagsstillerne bitterligt, at denne Sag skal strande allerede af den Grund. Der var en anden Indvending, som Indenrigsministeren med Styrke gjorde gældende mod vort Forslag. Ministeren sagde, at det brød med det Princip, som han paa Regeringens Begne umuligt kunde opgive, nemlig Hjælp til Selvhjælp, det var afgørende for Regeringens Standpunkt, at der intet som helst krævedes af dem, der skulde forløses efter vort Forslag. Her have vi et Forslag, hvor der intet som helst kræves af dem, der skulle forløses, og Ministeren har ingen Betænkeligheder ved at gaa med. Jeg anser det for et Fremstridt, jeg skal ikke dvæle videre derved, men skulde vort Lovforslag og de Bemærkninger, vi have gjort, have bidraget noget til at give Ministeren og Regeringen et noget andet Blik paa denne Sag, kan det kun være os i høj Grad lært. Den samme Indvending rammer ikke det ærede Medlem fra Stege, thi han har en specifik Opfattelse af Selvhjælp, som er ejendommelig for ham ganske alene. Han

forstaar nemlig ved Selvhjælp det, at vedkommende ikke har faaet Hjælp af Fattigvæsenet. Indvendingen rammer altsaa ikke ham, han har dette heldige Standpunkt, denne heldige Opfattelse af Selvhjælp, som frier ham fra enhver Vebredelse paa dette Punkt. Derimod var der en anden Indvending, det ærede Medlem gjorde mod vort Forslag, som rammer dette Forslag i en meget høj Grad. Det ærede Medlem fra Stege sagde om vort Forslag, at der er saadanne Folk omkring i Landet, som have udslidte Tjenere, Somfruere, Slægtninge, som de ville være af med. Efter vort Forslag behøvede de blot at henvende sig til det offentlige, saa blev de af med dem. Men hvorledes gaar det nu efter dette Forslag? Hvad bliver det af de udtjente Tjenere, Somfruere og Slægtninge efter dette Forslag? Det gaar her paa samme Maade som efter vort Forslag. De gaa til det offentlige og blive forløste der. (Afbrydelse). Ja, det gøre de sandelig, det er jeg enig med det ærede Medlem i, at det er der ikke Spor af Tvivl om. Jeg for mit Vedkommende finder det meget rigtigt og naturligt, at det offentlige overtager dette Hverv, det er noget, som jeg aldeles ingen Indvending skal gøre imod, og som ogsaa er udtalt i vort Forslag. Men jeg kan dog ikke nægte mig den Tilfredsstillelse i dette Øjeblik, da ærede Medlemmer her i Salen staa i Begreb med at vedtage et Forslag, der gaar netop ligesaa vidt, at minde Dem om, at De her have naaet det Højdepunkt af Udvikling, som De ikke havde naaet for 3 Måaneder siden. Den Gang var dette med de udtjente Tjenere, Somfruerne og Slægtningene at føre denne Sag ud over alle rimelige Grænser. Nu ere de der, og de rimelige Grænser ere der, det ærede Medlem fra Stege er der, de udtjente Tjenere, Somfruerne og Slægtningene ere der; alt er nu samlet i dette Forslag. — En anden Indvending, som ikke blot blev gjort gældende med Styrke her i denne Sal, men som naaede langt ud over Forhandlingerne her, var en Indvending, om hvilken den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem fra Stege vare saa enige, ja om muligt endnu mere enige end paa andre Punkter. Det ærede Medlem fra Stege gjorde med Styrke gældende, at Alderdomsforløsesforslaget ikke burde fremmes, med mindre der jaamtidig fremmedes en Invaliditetslov, en Lov om Forsørgelse af dem, der i en yngre Alder bleve opslidte i deres Arbejde. Det ærede Medlem udtalte sig i forholdsvist stærke Ord derom. Det ærede Medlem sagde, at man efter hans Mening ikke burde gaa til en Lov om Alderdomsforløsgelse, uden at en Invaliditetslov følger